

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

БІГ ЯК ЕФЕКТИВНА МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ПАМ'ЯТІ

Власюк А.В.

Науковий керівник: к.мед.н., асистент Щербак С.М.

Національний медичний університет ім.О.О.Богомольця, кафедра фізіології

Ціль і завдання дослідження: метою дослідження було встановлення взаємозв'язку між заняттям бігом та розвитком когнітивної функції психіки – пам'яті. Завдання дослідження полягало у динамічній оцінці функції короткочасної пам'яті до початку занять бігом та після проведеного експерименту з наступною інтерпретацією отриманих даних та складанням відповідних висновків.

Методи дослідження та їх застосування: у дослідженні взяло участь 20 студентів НМУ ім.О.О.Богомольця, які раніше регулярно не займалися жодним із видів спорту. Дослідження мнестичної функції проводилося за методикою «Пам'ять на числа». Суть експерименту полягала у регулярному занятті бігом у лісопарковій зоні протягом 25 днів тривалістю не менше 30 хвилин. Учасники надали відповідні вказівки щодо відсутності у них медичних протипоказань для участі у експерименті.

Основні результати: при проведенні групового дослідження мнестичної функції за методикою «Пам'ять на числа» до початку проведення експерименту середній результат обстежуваної групи складав 8,35 із 20 цифр (у нормі: не менше 7 цифр із 20), отримані результати варіювали у межах від 4 до 17 цифр. Після проведеного експерименту середній результат обстежуваної групи становив 14,35 із 20 цифр, результати варіювали у межах від 7 до 20 правильно відтворених цифр. Отже, за 25 днів регулярного заняття бігом середній показник фіксаційної пам'яті групи було покращено на 30%. Таким чином можна зробити висновок, що біг сприяє покращенню фіксаційної пам'яті, оскільки реалізується за умови активізації відразу кількох когнітивних функцій: сприйняття, мислення та моторики, що, імовірно, вимагає розвитку додаткових зв'язків у структурі мозку, у тому числі гіпокампі - місця збереження та обробки просторової інформації, тим самим сприяючи полегшенню проведення сигналів по між нейронних зв'язках. Результати експерименту свідчать про перспективність подальших досліджень.

РОЛЬ ЛІКАРІВ В ОПІЦІ НАД ЛЮДСЬКИМ ЖИТТЯМ

Градик М.Т., Градик Т.І., Градик Р.Т.

Науковий керівник: доц. С.Д.-Г.Т. Терешкевич

*Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького,
кафедра філософії та економіки, курс біоетики*

Актуальність. Сьогодні виникає чимало питань навколо поняття «гідності людської особи», яке має важливе значення в аналізі таких актуальних проблем, як евтаназія, аборт, експерименти над людськими ембріонами тощо.

Мета. Наголосити на те, що людському життю притаманна недоторканість, гідність, найвища цінність, роль лікарів в їх реалізації.

Матеріали та методи. Аналітичний.

Результати. Найглибшим виміром Божої заповіді «Не вбий», що охороняє життя людини, є вимога виявляти повагу і любов до кожної особи та її життя і тим самим визнавати гідність кожної особи, оскільки «кожне людське буття від зачаття і аж до своєї природної смерті наділене особовою гідністю». Кожна людська особа, створена на образ і подобу Божу, є ціллію сама в собі і для себе і ніколи не повинна ставати засобом чи інструментом в руках інших. Особливо заклик охороняти людське життя звернений до лікарів, до медичного персоналу, які безпосередньо пов'язані із засобами, здатними як принести користь життю та здоров'ю людини, так і зруйнувати їх. Як відомо, науковий прогрес у медицині, з одного боку, є прекрасним засобом покращення умов життя, здоров'я людини, а з іншого - може стати засобом домінування та зловживання. За словами Святого Папи Івана Павла II, метою професії лікаря, «є допомагати, лікувати, підтримувати людину, полегшувати та зцілювати її біль». Цю